

Generalitat de Catalunya
Departament d'Acció Exterior,
Relacions Institucionals i Transparència
**Direcció General
de Participació Ciutadana**

**PROTOCOL DE FUNCIONAMENT INTERN DELS
CONSELLS DE PARTICIPACIÓ CIUTADANA DE LA
GENERALITAT.
DOCUMENT DE TREBALL**

1. Introducció: per què necessitem mecanismes de participació ciutadana?

El Govern i l'Administració necessiten informació per prendre decisions, tant objectiva, com la que s'obté a través d'estadístiques o d'evidències científiques, com subjectiva, per a conèixer les preferències ciutadanes i rebre propostes innovadores de la societat civil. Aquesta darrera s'obté principalment a través de la participació ciutadana.

D'altra banda, la participació ciutadana és un mandat de l'art 43.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que estableix que els poders públics han de promoure la participació social en l'elaboració, la prestació i l'avaluació de les polítiques públiques amb ple respecte als principis de pluralisme, lliure iniciativa i autonomia.

Així, la participació ciutadana és un element necessari i imprescindible per fer front a les polítiques públiques a les democràcies del segle XXI, tant des de la perspectiva de la millora de les polítiques com des de la perspectiva de la millora de la qualitat democràtica.

A la Generalitat de Catalunya estem treballant per consolidar i millorar la qualitat dels diferents mecanismes que preveu l'ordenament, bàsicament els processos participatius, els consells de participació ciutadana i els instruments de participació ciutadana en el procediment de producció normativa.

Aquesta proposta s'emmarca en l'àmbit de la millora dels consells de participació, i és una de les mesures de millora dels consells de participació previstes en el marc del Pla de Govern Obert de la Generalitat.

2. Què són els consells de participació ciutadana?

Els consells de participació són mecanismes de participació i d'interacció estables entre la societat civil i l'Administració que s'articulen al voltant d'una política pública per tal de millorar-la i enriquir-la. Poden adoptar el nom de consell, comissió, taula...però més enllà de la seva nomenclatura, el que els defineix és la seva composició (que incorpora la societat civil) i la seva funció (què és la participació d'aquesta societat civil en determinades polítiques públiques).

La seva funció no és donar una sola resposta vinculant, sinó donar diferents alternatives argumentades, de consens o de dissens, als responsables polítics, que prendran la decisió corresponent d'acord a la legitimitat que els atorga el fet d'haver estat escollits democràticament. Els consells de participació, doncs, **complementen la democràcia representativa, no la substitueixen.**

La normativa a través de la qual s'acostumen a regular aquests espais és la dels òrgans col·legiats de l'Administració, que està pensada per donar una sola resposta acordada a través de la unanimitat o de la conformació de majories. Aquest fet topa frontalment amb la lògica del funcionament que hauria de tenir un espai de participació, que no és la votació, sinó la **deliberació**: en la mesura que no són òrgans decisoris, no és necessari que assoleixin una postura única, sinó que el valor afegit que aporten és precisament reflectir la **pluralitat** de punts de vista sobre una qüestió, i posar de manifest els punts d'acord i desacord entre totes aquestes visions per donar informació útil als òrgans decisoris.

En funcionar com a òrgans col·legiats que han de conformar una única resposta a través d'acords assolits per majories, l'Administració s'hi reserva un pes desproporcionat.

En aquest context les lògiques de funcionament intern dels consells de participació es centren en les garanties formals per a l'aprovació de resolucions (qui té dret a votar, quòrum, majories) més que en protegir la qualitat de les deliberacions, la presència de la diversitat de visions o el retiment de comptes sobre l'impacte en les decisions polítiques, el que condueix a un rendiment institucional baix.

3. Què no són els consells de participació ciutadana?

Òrgans de cogestió: òrgans col·legiats amb presència de societat civil que gestionen serveis, com per exemple els patronats. Des del moment en què prenen decisions amb eficàcia directa, la seguretat jurídica i les garanties en la conformació de la voluntat han de tenir preeminència.

Òrgans de negociació o concertació: com les meses de negociació de personal o la Taula Agrària, que assoleixen acords reguladors dels sectors que seuen a negociar amb l'administració.

Òrgans assessors: els seus membres ho són en la seva qualitat d'expert en una matèria i/o àrea determinada. En aquests casos, és el coneixement tècnic o professional sobre la matèria el que prima, i és aquest coneixement el que es vol recollir per informar les decisions, al marge de les opinions que com a ciutadans puguin tenir sobre la qüestió pública tractada.

4. Per què proposem reformar-los?

Un estudi elaborat el 2013 pel Programa d'Innovació i Qualitat Democràtica va detectar 108 consells de participació a la Generalitat, si bé el nombre fluctua a causa de la potestat autoorganitzativa de l'Administració.

La manca d'una política estratègica i transversal respecte els consells de participació des del restabliment de la Generalitat de Catalunya, ha derivat en una dispersió d'aquests, els quals sovint han acabat acumulant funcions assessores i de concertació en detriment de la participació. A més, molts d'ells no es reuneixen des de fa temps i no incorporen tots els interessos al voltant del sector o àmbit a què es deuen, o bé se solapen les funcions que tenen atribuïdes amb les d'altres òrgans.

Així mateix, sovint responen a lògiques de negociació entre determinats sectors de la població i l'Administració, en què els primers miren d'exercir pressió i influència en defensa dels seus interessos i els segons miren de contenir els potencials conflictes que hi pugui haver i tenir al sector "content", sense deixar de tenir el control real sobre les polítiques.

Aquesta lògia entranya una certa disfuncionalitat, ja que tot i no ser espais decisoris sinó de consulta, ni comptar amb les eines vinculants ni els requisits de representació democràtica per ser-ho, es perceben com a espais de poder.

D'altra banda el cost de mantenir-los per part de l'Administració no és visible ja que no té impacte sobre el pressupost, tot i que el cost real existeix en hores de dedicació del personal i dels alts càrrecs que en formen part. Per tant, malgrat tenir poca incidència o inclús no reunir-se, es tendeix a conservar-los per no generar malestar entre els sectors que en formen part, percebent-se els costos de racionalitzar-los, modificar-los o inclús suprimir-los, superiors als de conservar-los.

Així mateix, l'excessiva sectorialització propicia l'enfrontament bilateral administració versus sector, quedant sense aflorar altres visions que posarien de relleu que en molts casos el dissens es troba al si mateix de la societat.

A continuació es presenta un quadre amb les principals problemàtiques dels consells de participació:

Taula 1. Febleses dels consells de participació de la Generalitat i propostes de millora

*	Feblesa	Proposta de millora
●	Proliferació sense coordinació.	Centralització dels consells de participació a través del portal participa.gencat.cat. Ordenació racional.
●	Funcionament d'acord a lògiques de conformació de majories.	Funcionament d'acord a lògiques deliberatives.
●/●	Concurrència de funcions deliberatives amb concertació o assessorament.	Aclariment i delimitació de les funcions a través de les normes de funcionament.
●/●	Inactivitat o activitat irregular de molts consells.	Vinculació l'activitat dels consells de participació al cicle de les polítiques públiques. Ordenació racional.
●/●	Poca connexió entre les seves propostes i les polítiques públiques.	Incorporació sistemàtica de la rendició de comptes per part dels responsables polítics.
●	Manca de retiment de comptes sobre l'ús de les seves propostes.	Obertura de la seva activitat i d'algunes de les deliberacions a la ciutadania a través del portal participa.gencat.cat.
●	Escassa visualització de la seva activitat entre la ciutadania i poca permeabilitat	Obertura i flexibilització de la seva composició.
●/●	Composició rígida.	Reducció de la presència de l'Administració d'acord a les seves funcions directives, dinamitzadores i de rendició de comptes.
●/●	Presència sobredimensionada de l'Administració.	Vinculació de la selecció de vocalies a la política sectorial que articula el consell, defugint incloure sistemàticament entitats generalistes.
●/●	Sobrecàrrega participativa en algunes entitats.	Establiment d'una funció específica de la secretaria per garantir-la i avaluar-la/flexibilització de la seva composició.
●/●	Poca presència de la diversitat social.	Figura d'una secretaria tècnica especialitzada en participació ciutadana.
●	Manca de suport especialitzat que faciliti i dinamitzi les sessions.	

* El protocol resol la feblesa? (●) Sí; (●/●) Parcialment; (●) No, requereix actuacions per a canviar la cultura organitzativa o incrementar els mitjans s'hi destinen. Moltes de les solucions que es proposen a través del protocol ho seran totalment o parcial en funció del marge que la legislació sectorial doni quant a la composició i funcionament del consell.

La transformació d'aquests consells en espais de deliberació, aclarint-te les seves funcions, redefinint la seva composició i flexibilitzant-ne el seu funcionament podria ser una oportunitat perquè esdevinguin veritables canals d'expressió de la diversitat i alhora instruments útils per a la presa de decisions.

5. Aspectes clau del model de protocol de funcionament

A- Els objectius

El model que proposem té els següents objectius:

- Clarificar les funcions dels consells de participació.
- Incloure-hi la diversitat d'agents al voltant de la política que els vertebrava.
- Evitar la lògica d'enfrontament entre administració i societat civil i anar cap a una lògica de deliberació entre la societat civil.
- Desenvolupar-hi deliberacions de qualitat.
- Incrementar el seu impacte sobre les polítiques públiques.
- Obrir la seva actuació al coneixement de la ciutadania.

B- La naturalesa jurídica

La legislació reguladora dels òrgans de l'administració preveu diferents tipus d'òrgan en funció de diferents variables, una de les quals és el nombre de persones que el conformen. Així doncs, hi ha òrgans unipersonals, formats per una sola persona, i òrgans col·legiats, formats per més persones.

Els consells de participació són col·lectius per naturalesa, ja que justament cerquen recollir la diversitat de punts de vista al voltant d'un àmbit públic. Per tant, d'acord a la classificació de la Llei, són òrgans col·legiats.

La normativa reguladora dels òrgans col·legiats està integrada per la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic i la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Els òrgans col·legiats tenen com a objectiu donar una resposta única a través de la unanimitat o del vot majoritari en cas que no s'arribi al consens, i per això, la seva lògica de funcionament està centrada en garantir la consecució d'aquesta única postura. I aquesta lògica topa frontalment amb la lògica de la deliberació, en què l'element central és la diversitat, les garanties per recollir els diferents punts de vista i la qualitat del debat.

En aquest context, proposem que els consells de participació es regeixin per les seves pròpies normes de funcionament, en tot allò que no contradigui la normativa bàsica, tal i com preveu l'article 15.2 de la Llei 40/2015, que estableix que “els òrgans col·legiats de les diferents administracions públiques en què participin organitzacions representatives d'interessos socials, així com els compostos per representacions de diferents administracions públiques, tinguin o no participació d'organitzacions representatives d'interessos socials, poden establir o completar les seves pròpies normes de funcionament”.

La proposta d'articulat que presentem, doncs, s'ajusta a les necessitats funcionals dels consells de participació com a espais deliberatius, sense contradir la normativa bàsica dels òrgans col·legiats. En aquest sentit, compta amb la revisió de l'Assessoria Jurídica del Departament d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència.

Aquesta proposta, que es un model que caldrà adaptar a cada cas concret, a més de flexible serà implementable progressivament, ja que molts consells de participació ja tenen reglaments interns de participació que responen a lògiques més clàssiques i en molts casos, a més, hi ha Lleis que determinen part o el total de la composició, i justament la composició és un dels elements clau d'aquesta proposta.

B- Les funcions

Els consells de participació complementen les institucions representatives sense pretendre substituir-les. La legitimitat per decidir continua sent dels representants polítics, derivada del sufragi universal, però la participació ciutadana permet prendre decisions més intel·ligents i respectuoses.

La principal funció dels consells de participació, doncs, és enriquir i millorar les polítiques públiques.

En aquest sentit, és d'especial rellevància vincular l'activitat d'aquests espais al cicle de les polítiques públiques, sigui al disseny, seguiment, rendició de comptes, avaluació o revisió.

C-El funcionament

En la mesura que no són òrgans decisoris no és necessari que donin una resposta única i inequívoca vinculant. En cas que no hi hagi consens, els desacords que es mantenen un cop esgotat el diàleg ofereixen als representants polítics més coneixement de causa.

Les funcions deliberatives i els documents que se'n deriven són els elements centrals d'aquests espais, mentre que el recurs al vot no és necessari ni recomanable.

D.- El participants

Molts consells de participació foren dissenyats al seu moment com a taules de negociació entre Administració i entitats molt estructurades, el que explica que la seva composició actual sigui poc funcional per a obtenir debats plurals, transparents i inclusius.

La majoria de membres solen ser càrrecs de la pròpia Administració, bàsicament per a assegurar la majoria en les votacions. Aquesta presència excessiva ofega la societat civil i és ineficient ja que molts dels seus membres es veuen obligats a assistir encara que no tinguin interès directe, ni opinió qualificada en la matèria. Per contra, el model proposa que l'Administració es limiti a explicar el marc en què es produirà la deliberació, escoltar el diàleg i retre comptes per l'ús de les conclusions. Si s'aplica el principi d'eficiència, el nombre de membres de l'Administració hauria de ser l'estrictament necessari per a desenvolupar aquestes funcions, estalviant recursos provinents del capítol I.

Pel que fa a la societat civil, totes les veus concernides han de poder fer propostes i argumentar les seves posicions. Vehicular aquestes veus a través d'entitats té l'avantatge que sovint han tractat prèviament el tema a debat de forma natural en l'activitat ordinària (butlletins, jornades...) i, per tant, aporten posicionaments elaborats. Però cal fer quatre consideracions:

1. És millor que les vocalies recaiguin en entitats que nomenen representants que no pas en persones físiques, per evitar el risc que la vinculació amb l'organització que l'ha proposat s'afebleixi o, fins i tot, s'extingeixi.
2. Cal flexibilitat per fer-hi entrar entitats o xarxes sense personalitat jurídica però que poden tenir molt a dir, com plataformes o grups informals.
3. Algunes entitats generalistes com sindicats, patronals, associacions de veïns o municipalistes hi són presents gairebé sempre, produint-los sobrecàrrega. Cal possibilitar que prioritzin els temes en què tenen major interès, no és necessari incloure sistemàticament aquestes entitats, sí quan calgui.
4. Per aconseguir garantir la diversitat, s'ha de vetllar perquè hi tinguin veu persones de diferents perfils sociodemogràfic (en termes de sexe, edat, origen, estudis, ocupació, etc.).

E.- El secretari, garant de la participació

La peça fonamental dels consells de participació és la persona secretària, que ha de tenir habilitats de tècnic de participació ciutadana. Les seves funcions van més enllà de trametre

Generalitat de Catalunya
Departament d'Acció Exterior,
Relacions Institucionals i Transparència
**Direcció General
de Participació Ciutadana**

convocatòries i redactar actes: inclouen garantir les bones condicions per al diàleg (des de la infraestructura física fins a facilitar acostaments entre participants); elaborar documents de conclusions i, en general, tot el necessari per aconseguir el rendiment òptim del consells de participació

El fet que la secretaria recaigui en una persona empleada pública és la millor garantia que l'activitat dels consells de participació es desenvoluparà amb respecte a l'ordenament jurídic.

Taula 2. Característiques d'un consell participatiu de qualitat

<i>Missió</i>	Obtenir informació que permeti decisions intel·ligents (més eficients i capaces de donar resposta a la complexitat). Aprofundir en la millora de la qualitat democràtica de les nostres institucions.		
<i>Funcionament</i>	A través de la deliberació entre agents socials que posen de manifest les seves propostes i arguments.		
<i>Objectiu</i>	Recollir les diferents posicions al voltant d'una política pública. No es pretén saber l'opinió majoritària, sinó quins interessos i visions es troben concernits per prendre decisions amb millor coneixement de causa.		
<i>Composició</i>		Característiques	Funcions
	Societat civil	Entitats, xarxes i individus que englobin tots els interessos i visions al voltant de la política pública que vertebra el consell de participació.	Aportar i debatre propostes i intentar assolir consensos. Ser informats de les decisions preses per l'Administració i fer seguiment dels compromisos adquirits en relació a les deliberacions que hi tenen lloc.
	Administració	Responsables polítics amb suport tècnic sectorial complementari.	Impulsar els debats sobre la política pública en qüestió, informar del marc i límits de les deliberacions, tenir en compte les conclusions en les decisions i fer el retorn al consell de participació de quines de les propostes s'han incorporat a la política pública, de quines no i de les corresponents argumentacions.
		Dinamitzadors/es o tècnics de participació	Assegurar la pluralitat i diversitat dels grups, dinamitzar els debats, activar els participants, facilitar acostaments i elaborar els documents de conclusions.
	Experts/es	Tant de l'Administració com de la societat civil o acadèmics.	Aclarir dubtes tècnics i aportar informació rellevant.
Altres assistents variables segons els temes a tractar.			

		Característiques
<i>Organització</i>	Presidència	Titular de la Conselleria en què està adscrit el consell de participació o, almenys, alt càrrec. La vicepresidència és innecessària i cal evitar la pràctica d'atribuir-la a una entitat per dos motius: - Atorgar la vicepresidència a una entitat genera una jerarquia contrària al principi d'equitat. - La funció bàsica de la vicepresidència és substituir la Presidència en rols que corresponen a l'Administració (informar, escoltar, retre comptes), rols que la societat civil no pot assumir. Per tant, en cas que es vulgui establir una vicepresidència, recaurà en un altre alt càrrec. La Presidència convoca el consell de participació, l'informa, escolta i rep les seves aportacions o les trasllada a l'òrgan decisor, elabora directament o en el marc de l'òrgan competent la política pública i ret comptes al consell de participació sobre quines de les seves aportacions s'han incorporat i quines no, amb les corresponents justificacions.
	Grup motor	Dona continuïtat al Consell de participació a través de la supervisió de la seva programació i de l'avaluació del seu funcionament general.
	Grups de treball	Assumeixen les funcions nuclears: la producció de propostes transformades mitjançant el diàleg.
	Secretaria	Assumeix les actuacions que fan possible els treballs de l'espai i que es desenvolupi amb qualitat.

6. Protocol de funcionament intern

NOM = nom del mecanisme de participació.

LA MATÈRIA = la política pública

Article 1. Naturalesa jurídica del NOM

1. El NOM és el mecanisme o fòrum estable de participació ciutadana vinculat al departament competent en LA MATÈRIA.

2. Les normes sobre règim jurídic dels òrgans col·legiats s'apliquen de forma supletòria a la normativa interna, inclòs aquest protocol, i la normativa sobre els instruments de participació ciutadana, en tot allò que no sigui contrari a la seva naturalesa participativa i deliberativa.

Article 2. Missió

La missió del NOM és la deliberació entre visions i interessos dels destinataris potencials de les decisions previstes en el marc de les polítiques de LA MATÈRIA per a contribuir col·lectivament a fer-les més eficients i adaptades a la complexitat.

Article 3. Objectius

Els objectius del NOM són:

- a) Millorar i enriquir les iniciatives i la política pública de LA MATÈRIA.
- b) Canalitzar la participació ciutadana en la definició, seguiment i avaluació de les polítiques de LA MATÈRIA.
- c) Aconseguir deliberacions de qualitat.
- d) Incloure la diversitat social i el pluralisme en les deliberacions.

Article 4. Principis de funcionament

El NOM funciona sota els principis següents:

- a) Obertura al conjunt d'interessos i visions concernits per les polítiques de LA MATÈRIA.
- b) Igualtat dels participants.
- c) Ajustament entre les deliberacions i l'agenda de decisions de l'Administració.
- d) Coordinació amb altres espais i canals de participació.

Article 5. Funcions

Són funcions del NOM:

- a) Debatre, a convocatòria de l'Administració, els objectius estratègics en LA MATÈRIA, així com els plans i programes, els canvis normatius, els avantprojectes de pressupost i o qualsevol altra política pública que es vulgui sotmetre a la seva deliberació..
- b) Traslladar a la presidència del conselles conclusions de les deliberacions.
- c) Participar en processos de participació promoguts per la Generalitat de Catalunya que afectin LA MATÈRIA.
- d) Proposar a l'Administració l'obertura de processos de participació ciutadana.
- e) Totes les altres funcions que es derivin de la legislació vigent.

Article 6. Organització

El NOM articula la seva activitat a través de:

- a) La Presidència.
- b) Les vocalies.
- c) El grup motor.
- d) Els grups de treball.
- e) La secretaria.

Article 7. La Presidència

7.1 La Presidència recau en la persona titular del Departament al qual està vinculat el NOM, que podrà ser substituït per un alt càrrec.

7.2 Són funcions de la Presidència:

- a) Fixar l'ordre del dia i convocar el grup motor i els grups de treball, per iniciativa pròpia o a proposta d'una o més vocalies.
- b) Designar el personal al servei de les administracions públiques, experts i altres persones que hi han d'assistir i donar suport a les sessions.
- c) Obrir les sessions i explicar les línies generals del marc de la deliberació.
- d) Rebre els documents de conclusions de les deliberacions i trametre'ls als òrgans responsables de preparar i prendre decisions.

- e) Acordar l'obertura, la composició i el tancament dels grups de treball.
- f) Retre compte per l'ús dels resultats en les decisions, amb l'explicació de l'acceptació o denegació de les propostes sorgides del NOM i la corresponent motivació.
- g) Dirigir els treballs del NOM.

Article 8. Les vocalies

8.1 Les vocalies (ESPECIFICAR NOMBRE)¹ recauen en entitats amb personalitat jurídica o grups informals, que poden designar i cessar lliurement les persones físiques que les representen en el consell de participació, sempre que ho comuniquin a la secretaria.

8.2 Les funcions de les vocalies són:

- a) Donar veu a les diferents visions de la societat civil relacionades amb la MATÈRIA en el marc de les deliberacions del NOM.
- b) Participar en el grup motor i en els grups de treball, si ho consideren convenient.
- c) Sol·licitar a la Presidència, a través de la secretaria, la presència o opinió prèvia d'experts o altres persones i entitats.
- d) Sol·licitar a la Presidència, a través de la secretaria, la creació de grups de treball a més dels previstos.
- e) Proposar a la Presidència incloure punts en l'ordre del dia de les convocatòries.

8.3 Les entitats que ostentin vocalia hauran d'inscriure's al Registre de grups d'interès de Catalunya.

Article 9. Assignació i reassignació de vocalies

9.1 L'òrgan que exerceix les funcions de Presidència assigna les vocalies a proposta de la secretaria.

9.2 La proposta de la secretaria anirà acompanyada d'un informe amb els criteris emprats per a la proposta de vocalies, que almenys seran:

- a) La penetració i presència social de les entitats, de forma que tots els agents socials rellevants en LA MATÈRIA tinguin vocalia.
- b) La presència de les diferents concepcions sobre LA MATÈRIA.
- c) La combinació d'entitats especialitzades i entitats generalistes, quan escaigui.
- d) La inclusió de la diversitat social.
- e) L'activitat pública i interna de les entitats en l'àmbit de LA MATÈRIA.

- f) Designació de representants de les entitats i grups informals basada en criteris democràtics.
- g) La presència equilibrada de dones i homes.

9.3 La revisió i reassignació de vocalies es realitza cada (ENTRE 2 I 4) anys. Amb caràcter previ, la secretaria elaborarà un informe similar al del punt anterior, que serà la base per a la nova distribució.

9.4 La reassignació, a més dels criteris anteriors, tindrà en compte:

- a) La participació efectiva de les vocalies al grup motor i als grups de treball.
- b) La participació d'entitats sense vocalia als grups de treball.

9.5 Qualsevol entitat o grup informal que vulgui ocupar una vocalia podrà presentar en qualsevol moment una sol·licitud a la secretaria, que haurà de ser valorada en la següent revisió i reassignació de vocalies.

Article 10. El grup motor

10.1 El grup motor està compost per les vocalies i la Presidència o la persona en qui delegui.

10.2 Són funcions del grup motor:

- a) Supervisar el funcionament general i l'avaluació del NOM.
- b) Ser informat de la programació i de les actuacions dels grups de treball.
- c) Proposar la constitució de grups de treball i l'obertura de processos participatius.
- d) Proposar la revisió i renovació de les vocalies.
- e) Proposar l'obertura dels grups de treball a entitats sense vocalia.
- f) Vetllar per l'acompliment efectiu del compromisos adquirits per l'Administració.

10.3 El grup motor es reuneix a convocatòria de la Presidència amb una freqüència mínima d'un cop l'any, a iniciativa pròpia o a sol·licitud d'una vocalia. En cas de negativa, la Presidència ha de justificar la seva decisió.

10.4 Poden assistir al grup motor altres entitats, grups informals o persones físiques quan, a criteri de la Presidència per iniciativa pròpia o a petició de vocalia, tinguin especial rellevància o sigui necessari per a garantir la diversitat social.

Article 11. Els grups de treball

11.1 Els grups de treball estan formats per les vocalies adients en funció de la matèria a tractar junt amb les altres persones o entitats que decideixi la Presidència a proposta de la secretaria per assegurar la diversitat social.

Els grups de treball tindran el nombre de persones que sigui funcional per aconseguir les condicions que facin possible un debat en condicions. En cas que hi hagi més persones interessades en prendre part del grup, s'organitzaran tantes sessions, i amb la major distribució territorial possible, com sigui necessari per combinar el dret a participar amb les garanties de fer-ho amb qualitat.

11.2 Són funcions dels grups de treball:

- a) Deliberar sobre les polítiques públiques que s'hi sotmetin.
- b) Fer propostes de millora sobre les polítiques públiques que s'hi sotmetin.
- c) Ser informats sobre els resultats dels debats que hi tinguin lloc.

11.3 Les entitats amb vocalies, quan quedi justificat per l'especialització de la matèria o per assegurar la diversitat social, podran enviar participants complementaris als representants habituals, sempre que ho comuniquin a la secretaria prèviament a la sessió.

11.4 La Presidència, que obrirà la sessió, anirà acompanyada de les persones al servei de les administracions públiques que consideri oportú, en funció de l'ordre del dia.

En els grups de treball, les funcions de Presidència les podran exercir alts càrrecs o persones amb rang de sub-director en funció de l'ordre del dia.

11.5 La darrera sessió dels grups de treball validarà el document de conclusions.

11.5 El NOM podrà organitzar deliberacions conjuntes amb altres consells de participació i deliberar en processos de participació sobre altres polítiques quan la matèria tingui algun tipus de relació amb LA MATÈRIA.

12. La secretaria

12.1 La secretaria recau en una persona al servei de la Generalitat de Catalunya que designi la Presidència, amb veu i sense vot.

12.2 Són funcions de la secretaria:

- a) Trametre i rebre les comunicacions amb les vocalies i altres persones i entitats interessades en LA MATÈRIA.
- b) Preparar i dissenyar les sessions dels grups motor i de treball.

- c) Difondre i fer accessible la documentació necessària per a què els participants es puguin formar una opinió fonamentada.
- d) Assegurar la diversitat social i el pluralisme en els grups i proposar actuacions i recursos necessaris per a compensar desequilibris.
- e) Vetllar per l'equilibri de gènere i territorial dels inscrits a les sessions dels grups de treball.
- f) Dinamitzar les sessions i facilitar consensos.
- g) Elaborar les conclusions i col·laborar en l'elaboració dels documents del marc de la deliberació i de retorn.
- h) Dinamitzar la comunicació del NOM.
- i) Donar suport genèric a les vocalies i als participants.
- j) Gestionar l'espai virtual del NOM al portal participa.gencat.cat
- k) Protegir les dades de caràcter personal i assegurar el respecte als límits d'accés a la informació pública.
- l) Elaborar l'acta de les sessions, que recollirà els punts principals de les deliberacions i els acords sobre temes de funcionament intern del NOM
- m) Aquelles altres que li encomani la Presidència.

12.3 La secretaria ha de ser neutra amb relació a les diferents propostes i activa en la facilitació de consensos.

13. La convocatòria de les sessions

13.1 La convocatòria de les sessions del grup motor i dels grups de treball ha d'anar acompanyada de:

- a) L'ordre del dia.
- b) La motivació i objectius de la sessió en el marc de la política pública que s'hi debatrà.
- c) La normativa en vigor que la decisió vinculada al debat ha de respectar.
- d) La normativa en vigor que la decisió vinculada al debat pot modificar, si escau.
- e) Les opcions que el decisor descarta d'entrada, sigui per qüestions tècniques, polítiques, pressupostàries o d'altres consideracions.
- f) Els altres documents associats al procés de decisió.

13.2 La secretaria adaptarà aquests documents per fer-los comprensibles i accessibles als participants.

13.3 El NOM s'entendrà vàlidament constituït, en primera convocatòria, amb la presència de la presidència i la secretaria, o persones que les substitueixin, i la meitat de les vocalies. En segona convocatòria serà suficient l'assistència d'una tercera part dels membres, amb un mínim de tres.

14. Els documents de resultats i de retorn

14.1 La Secretaria ha d'elaborar, com annex a l'acta, els documents de resultats amb els consensos i punts de dissens amb les argumentacions de les parts, i haurà de traslladar-la als participants.

14.2 Els documents de resultats es trametran a tots els òrgans que intervenen en el procés de decisió.

14.3 Un cop presa la decisió corresponent per part de l'òrgan competent, la Secretaria, seguint instruccions de la Presidència i amb la col·laboració de les persones tècniques adients, elaborarà un document de retorn amb:

- a) Les propostes incorporades totalment o parcial en les decisions.
- b) Les propostes rebutjades, amb la justificació argumentada.

14.4 La Secretaria trametrà el document de retorn a totes les persones i entitats que van participar als grups de treball.

Article 15. Portal de participació ciutadana

El NOM disposarà d'un espai al portal de participació ciutadana de la Generalitat participa.gencat.cat amb la finalitat de:

- a) Posar a la disposició de la ciutadania la programació, les vocalies, les convocatòries amb la informació rellevant i els documents de conclusions i de retorn que s'hi generin.
- b) Facilitar la participació a distància i, quan escaigui, de la ciutadania en general.

ⁱ Nombre suficient per representar els diversos interessos socials sobre LA MATÈRIA